

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

3365 *Llei 1/2010, d'1 de març, de reforma de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, va establir un marc legal de mínims en el sector de la distribució i es va dictar tenint molt present el repte que suposa el constant procés de modernització de l'economia i la necessitat que la regulació en este àmbit s'adeqüe a la realitat dels mercats.

Els nous imperatius derivats de la creixent construcció del mercat interior fan necessari modificar la legislació estatal en matèria d'ordenació del comerç detallista per a adaptar-la a la nova normativa comunitària.

La Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici, trasllada la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als servicis en el mercat interior, que imposa als estats membres l'obligació d'eliminar totes les traves jurídiques i barreres administratives injustificades a la llibertat d'establiment i de prestació de servicis que es preveuen en els articles 43 i 49 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea (TCE), respectivament.

Esta norma comunitària suposa una fita essencial en el procés de construcció del mercat interior de servicis i la seua transposició condueix a la modificació de la Llei 7/1996, de 15 de gener, per a adequar-ne el contingut a les exigències de supressió de tràmits innecessaris i de simplificació de procediments administratius en l'atorgament de les autoritzacions pertinents en matèria de comerç.

Esta llei modifica la regulació comercial detallista per a adaptar-la al que establix la Directiva 2006/123/CE, relativa als servicis en el mercat interior, i donar així compliment al dret comunitari tenint en compte el nou marc en què s'exercix l'activitat de comerç al detall, ja que estem davant d'una economia cada vegada més globalitzada i liberalitzada en què el mercat de referència del comerciant és l'uropeu. El model comercial espanyol es caracteritza per una elevada densitat comercial (establiments per habitant), característic dels països mediterranis i d'una determinada manera d'estructurar els nuclis urbans entorn del comerç. La modificació legislativa que es proposa persegueix, sense perdre estos valors, incrementar el valor que genera la distribució comercial per mitjà de la liberalització de la prestació dels servicis i la supressió de càrregues per a les empreses.

Així mateix, és necessari considerar a l'hora de regular el comerç les noves demandes dels consumidors i els canvis en les pautes i els hàbits de consum de la població, fruit d'un nou model sociocultural, així com les preferències dels consumidors en relació amb els distints formats, ensenyas comercials i modalitats de venda.

La nova regulació s'inspira en el principi de llibertat d'empresa i té com a finalitat facilitar el lliure establiment de servicis de distribució comercial i el seu exercici, a través dels diferents formats comercials, garantint que les necessitats dels consumidors siguen satisfetes adequadament. El xicotet i mitjà comerç junt amb els grans establiments comercials han de desenrotllar-se en règim de lliure competència perquè este sector mantinga el seu paper fonamental com a motor econòmic en un context de continus canvis

provocats pels avanços tecnològics, la major mobilitat ciutadana i el deteriorament del medi ambient, entre altres factors.

Així mateix, l'ordenació comercial pren com a punt de partida la necessitat que en l'àmbit de la distribució es respecte i garantisca la lliure competència entre els distints operadors comercials en el context d'una economia de mercat.

S'ha decidit abordar la reforma de la Llei d'Ordenació del Comerç Detallista de manera independent i separada de la de la resta de normes estatals amb rang de llei, la modificació de la qual s'efectua per mitjà de la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a adaptar-la a la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici, entre altres motius, per l'extraordinària rellevància del sector de què es tracta, més acusada si és possible en l'actual conjuntura econòmica i per la complexitat de la distribució competencial en la matèria, la qual cosa motiva que es tracte d'aconseguir el màxim consens possible tant amb les comunitats autònomes com amb els operadors comercials.

Les modificacions que introdueix la llei giren entorn de les següents qüestions fonamentals:

En primer lloc, a fi d'adaptar la regulació del sector a la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre de 2006, es modifica la Llei 7/1996, de 15 de gener, en matèria d'establiments comercials.

Amb caràcter general, la instal·lació d'establiments comercials no estarà subjecta a règim d'autorització. No obstant això, d'acord amb el que estableix la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als servicis en el mercat interior, les autoritats competents podran establir un règim d'autorització administrativa per a la instal·lació d'establiments comercials únicament quan estiga justificat per raons imperioses d'interés general emparades per la normativa de la Unió Europea i d'acord amb requisits i procediments que hauran de justificar-se d'acord amb el principi de proporcionalitat. A més, les comunitats autònomes hauran d'identificar en les seues respectives regulacions, de manera objectiva i previsible, les raons que motiven l'establiment d'estos règims i l'impacte estimat d'estos. Els requisits que s'establisquen per a l'atorgament d'estes autoritzacions hauran d'atendre conjuntament criteris basats en raons imperioses d'interés general relacionades amb la distribució comercial, com són la protecció del medi ambient i l'entorn urbà, l'ordenació del territori, la conservació del patrimoni historicoartístic i la protecció dels consumidors entesa d'acord amb el que disposa el Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris.

A l'hora de sotmetre a autorització administrativa la instal·lació d'establiments comercials, s'han de considerar els estudis de la doctrina científica, segons la qual podria generar impacte ambiental i territorial la instal·lació i obertura d'establiments comercials a partir dels 2.500 metres quadrats de superfície comercial. En este sentit i tenint en compte la informació tècnica disponible sobre l'impacte urbanístic i mediambiental dels distints tipus d'establiments comercials, es considera que, encara que en general no resulte justificat l'exercici de la potestat d'autoritzar, la llei ha de preveure que, una vegada garantit el principi de proporcionalitat i el compliment d'altres criteris de bona regulació, puguen establir-se règims d'autorització per a establiments comercials.

Ja que, per ser contraris a la Directiva 2006/123/CE, en cap cas podran establir-se requisits de naturalesa econòmica, se suprimixen els criteris econòmics d'atorgament de l'autorització. A més, els criteris que, si és el cas, s'establisquen per a la concessió de l'autorització hauran de ser clars i inequívocs, predicibles, transparents, accessibles i fets públics amb antelació, tal com exigix la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici.

Quant a la regulació del procediment d'autorització, que coordinarà tots els tràmits administratius per a la instal·lació d'establiments comercials, es remet a la normativa de les comunitats autònomes. En tot cas, les autoritzacions es concediran per temps indefinit, es referiran únicament a les condicions de l'establiment físic, impedint que s'exigisquen noves autoritzacions per canvi de titularitat o successió d'empreses una vegada que al seu dia es comprove l'impacte de l'establiment, d'acord amb les exigències de la Directiva 2006/123/

CE, de 12 de desembre de 2006, i el seu atorgament es realitzarà per silenci positiu a falta d'una resolució administrativa expressa com a mesura de simplificació administrativa dirigida a facilitar l'accés a l'activitat. També es prohibeix la intervenció de competidors en els procediments d'autorització que, si és el cas, s'establisquen per a la instal·lació d'establiments comercials.

A fi d'eliminar tota autorització innecessària que supose una trava injustificada a la llibertat d'establiment, se suprimeix l'autorització prèvia per a exercir l'activitat de venda automàtica que atorgaven les autoritats competents en matèria de comerç i es remet a la normativa tècnica que siga aplicable.

Quant a l'exercici de la venda ambulante o no sedentària, s'introdueixen les especificacions que segons la Directiva 2006/123, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, sobre els servicis en el mercat interior, han de tindre les autoritzacions municipals.

Se simplifica i s'actualitza la regulació de les inscripcions en el Registre de Vendes a Distància i el Registre de Franquiciadors, que existixen amb caràcter informatiu en el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, com a mesures de política administrativa corresponents a la disciplina de mercat i dirigides a la protecció del consumidor, tal com va declarar la sentència 124/2003, de 19 de juny, del Tribunal Constitucional. Se substituïx la inscripció en els dits registres per una obligació de comunicació a posteriori de l'activitat que es realitza.

Així mateix, se suprimeix el Registre Especial d'Entitats i Centrals de Distribució de Productes Alimentaris Peribles, creat pel Decret Llei 13/1975, de 17 de novembre, d'Ordenació Econòmica. Esta mesura obeeix el mandat de simplificació administrativa que conté la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, atés que la matèria regulada, aliments peribles, està subjecta a l'estricta ordenació comunitària en matèria de productes alimentaris, matèria en què exercixen competències tant el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí com les comunitats autònomes, que en alguns casos han desenrotllat la regulació del mencionat registre.

En segon terme, es modifica la regulació que conté la Llei 7/1996, de 15 de gener, en matèria d'infraccions i sancions. La competència en matèria d'inspecció i sanció correspon a les comunitats autònomes i la llei partix del ple respecte a les competències autonòmiques en esta matèria. L'objectiu d'esta nova regulació és adequar la quantia de les sancions a la realitat econòmica del moment i introduir un nou criteri, relatiu a la capacitat o solvència econòmica de l'empresa, que, junt amb els ja previstos en la llei, ajude a una graduació de les sancions que tinga en compte les característiques de l'empresa infractora als efectes de la repercussió de la infracció comesa en el sector de la distribució comercial, de manera que les sancions produïsquen efectivament l'efecte dissuasori i repressiu que perseguixen.

Es procedix, a fi d'aportar més claredat, a donar una nova redacció a la disposició final única de la Llei 7/1996, de manera que permeta conèixer els títols competencials que emparen cada un dels seus articles i el seu caràcter bàsic o no.

Finalment, s'hi afigen cinc noves disposicions addicionals, les quals establixen que les administracions públiques competents que incomplisquen el que disposa l'ordenament comunitari en la matèria objecte d'esta llei, de manera que provoquen que el Regne d'Espanya siga sancionat per les institucions europees, assumiran, en la part que els siga imputable, les responsabilitats que d'este incompliment s'hagen derivat, i així mateix se subratlla l'obligació de dur a terme, si és el cas, l'avaluació d'impacte ambiental amb caràcter previ a la declaració responsable o comunicació quan esta siga la forma de control de l'activitat. S'hi inclou també una nova disposició addicional referida a les condicions d'accessibilitat i no-discriminació en l'accés i la utilització dels establiments comercials. Finalment, s'hi incorporen dos noves disposicions addicionals, una sobre la planificació urbanística dels usos comercials; i una altra que proposa regular el règim jurídic dels contractes de distribució comercial.

Article únic. *Modificació de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista.*

La Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, queda modificada com segueix:

U. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Establiments comercials.*

1. Tindran la consideració d'establiments comercials els locals i les construccions o instal·lacions de caràcter fix i permanent, destinats a l'exercici regular d'activitats comercials, ja siga de manera individual o en un espai col·lectiu, i independentment que es realitze de manera continuada o en dies o en temporades determinades.

2. Queden inclosos en la definició de l'apartat anterior els quioscos i, en general, les instal·lacions de qualsevol classe que complisquen la finalitat assenyalada, sempre que tinguen el caràcter d'immobles, d'acord amb l'article 334 del Codi Civil.»

Dos. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Instal·lació d'establiments comercials.*

1. Amb caràcter general, la instal·lació d'establiments comercials no estarà subjecta a règim d'autorització comercial.

No obstant això, la instal·lació d'establiments comercials podrà quedar sotmesa a una autorització, que serà concedida per temps indefinit quan, una vegada aplicats el jú de proporcionalitat, segons el que estableix l'article 5.c) de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici, i el principi de no-discriminació, de manera clara i inequívoca concórreguen raons imperioses d'interés general relacionades amb la distribució comercial, d'acord amb el que s'estableix en el següent apartat i així es motive suficientment en la llei que estableisca el dit règim.

En cap cas constituïxen raons imperioses d'interés general vàlides per a la imposició d'un règim d'autorització les raons d'índole econòmica, d'acord amb el que estableix l'apartat 3 d'este article.

2. Els requisits que s'establisquen per a la instal·lació d'establiments comercials atendran conjuntament criteris basats en raons imperioses d'interés general relacionades amb la distribució comercial, com ara la protecció del medi ambient i de l'entorn urbà, l'ordenació del territori i la conservació del patrimoni historicoartístic.

En tot cas, els requisits i, si és el cas, els criteris de concessió de l'autorització, hauran de ser proporcionats, no discriminatoris, clars i inequívocs, objectius, fets públics amb antelació, predicibles, transparents i accessibles.

3. En cap cas podran establir-se requisits de naturalesa econòmica que supediten la concessió de l'autorització a la prova de l'existència d'una necessitat econòmica o d'una demanda en el mercat, que s'avaluen els efectes econòmics, possibles o reals, de l'activitat o que es faça una apreciació de si l'activitat s'ajusta als objectius de programació econòmica fixats per l'autoritat competent o que es comercialitzen productes o servicis d'un tipus o procedència determinada. Les raons imperioses d'interés general que s'invoquen no podran encobrir requisits de planificació econòmica.

Adicionalment, la instal·lació d'establiments comercials haurà de respectar el que estableixen els articles 10 i 11 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici.

4. En tot cas, correspon a les comunitats autònomes i a les ciutats de Ceuta i Melilla regular el procediment d'autorització per a la instal·lació d'establiments comercials a què es referix l'apartat dos d'este article, i determinar l'autoritat autonòmica o local competent per a resoldre les sol·licituds d'autorització. El dit procediment coordinarà tots els tràmits administratius necessaris per a la instal·lació d'establiments comercials. Sense perjudi de la regulació que aproven les comunitats autònomes, les sol·licituds presentades hauran de resoldre's en un termini màxim de sis mesos, i com a efecte de la falta de resolució expressa, s'establirà el silenci positiu a excepció dels supòsits que recull l'article 6 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici. No es podrà supeditar l'atorgament de l'autorització a la intervenció directa o indirecta dels competidors en el procediment d'atorgament de les autoritzacions, inclús en òrgans consultius, sense perjudi de les vies que s'establisquen per a la consulta al públic en general. Les autoritzacions són lliurement transmissibles pel seu titular. No obstant això, la transmissió haurà de ser comunicada a l'Administració concedent només als efectes del seu coneixement.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 28 queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Concepte.*

1. Es considera venda de saldos la de productes el valor de mercat dels quals aparega manifestament disminuït a causa del deteriorament, desperfecte, desús o obsolescència d'estos, sense que un producte tinga esta consideració pel sol fet de ser un excedent de producció o de temporada.»

Quatre. L'apartat 2 de l'article 38 queda redactat de la manera següent:

«2. Les empreses de vendes a distància hauran de comunicar en el termini de tres mesos l'inici de la seua activitat al Registre de Vendes a Distància, que arplegarà les dades que reglamentàriament s'establisquen.

Les empreses de tercers països, no establides a Espanya, que realitzen vendes a Distància en territori espanyol ho comunicaran directament al Registre de Vendes a Distància del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, en el termini de tres mesos des de l'inici de l'activitat.

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç informarà les comunitats autònomes de les empreses de vendes a distància registrades.

De la mateixa manera, les comunitats autònomes comunicaran al Registre de Vendes a Distància del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç les modificacions que es produïsquen en el registre autonòmic corresponent.»

Cinc. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 49 i es fa una redacció nova de l'apartat 2, el qual queda redactat de la manera següent:

«2. Els distints models de màquines per a la venda automàtica hauran de complir la normativa tècnica que els siga aplicable.»

Sis. L'article 50 queda redactat de la manera següent:

«Article 50. *Advertències obligatòries.*

Per a la protecció dels consumidors i usuaris, en totes les màquines de venda hauran de figurar amb claredat:

a) La informació referida al producte i al comerciant que l'oferix: el tipus de producte que expenen, el seu preu, la identitat de l'oferent, així com una adreça i telèfon on s'atenguen les reclamacions.

b) La informació relativa a la màquina que expén el producte: el tipus de monedes que admet, les instruccions per a l'obtenció del producte desitjat, així com l'acreditació del compliment de la normativa tècnica aplicable.»

Set. L'article 54 queda redactat de la manera següent:

«Article 54. *Autorització.*

Correspondrà als ajuntaments atorgar les autoritzacions per a l'exercici de la venda ambulant en els seus respectius termes municipals, d'acord amb les seues normes específiques i les que conté en la legislació vigent, d'acord amb el marc respectiu de competències.

No obstant això, i com que el nombre d'autoritzacions disponibles és limitat a causa de l'escassetat de sòl públic habilitat a este efecte, la duració d'estes no podrà ser per temps indefinit, i s'haurà de permetre, en tot cas, l'amortització de les inversions i una remuneració equitativa dels capitals invertits.

El procediment per a la selecció entre els possibles candidats haurà de garantir la transparència i la imparcialitat i, en concret, la publicitat adequada de l'inici, desenrotllament i fi del procés. L'autorització que s'atorgue no donarà lloc a un procediment de renovació automàtica ni comportarà cap altre tipus d'avantatge per al prestador cessant o les persones que estiguen especialment vinculades amb ell.»

Huit. L'apartat 2 de l'article 62 queda redactat de la manera següent:

«2. Les persones físiques o jurídiques que pretenguen desenrotllar en territori espanyol l'activitat de franquiciadors a què fa referència l'apartat anterior, hauran de comunicar l'inici de la seua activitat en el termini de tres mesos des del seu inici al Registre de Franquiciadors, que arreglarà les dades que reglamentàriament s'establisquen.

Les empreses de tercers països, no establides a Espanya, que pretenguen desenrotllar a Espanya l'activitat de franquiciadors ho comunicaran directament al Registre de Franquiciadors del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, en el termini de tres mesos des del seu inici.

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç informarà les comunitats autònomes de les empreses franquiciadores registrades.

De la mateixa manera, les comunitats autònomes comunicaran al Registre de Franquiciadors del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç les modificacions que es produïsquen en el registre autonòmic corresponent.»

Nou. S'addiciona un apartat 5 a l'article 63 amb la redacció següent:

«5. Les persones i les entitats de qualsevol naturalesa jurídica que disposen o tinguen el deure jurídic de disposar d'informació o documentació que pugua contribuir a l'esclariment de la comissió d'infraccions tipificades en esta llei o a la determinació de l'abast i/o de la gravetat d'estes, tenen el deure de col·laborar amb les autoritats competents en matèria d'ordenació del comerç. A este efecte, dins dels terminis establits, hauran de facilitar la informació i els documents que els siguen requerits per la inspecció en l'exercici de les seues funcions.»

Deu. Els apartats a) i r) de l'article 65.1 queden redactats de la manera següent:

«a) Exercir una activitat comercial sense autorització prèvia en el cas que esta siga preceptiva, o sense haver realitzat la comunicació en temps i al Registre de Vendes a Distància, o no realitzar les comunicacions o notificacions a l'administració comercial exigides per la normativa vigent.

r) L'incompliment per part dels qui atorguen el contracte de franquícia de l'obligació de comunicació de l'inici d'activitat al Registre de Franquiciadors en el

termini a què es referix l'article 62.2, així com la falta d'actualització de les dades que amb caràcter anual han de realitzar.»

S'afig un nou apartat a l'article 65.1:

«s) Cursar informació errònia o clarament insuficient quan esta haja sigut sol·licitada de conformitat amb la normativa d'aplicació i tinga caràcter essencial, es generen greus danys o hi haja intencionalitat.»

Onze. Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 68 queden redactats de la manera següent:

- «1. Les infraccions molt greus se sancionaran amb una multa de 30.000 euros fins a 900.000 euros.
2. Les infraccions greus se sancionaran amb una multa de 6.000 euros a 30.000 euros.
3. Les infraccions lleus se sancionaran amb una multa de fins a 6.000 euros.»

Dotze. L'article 69 queda redactat com segueix:

«Les sancions es graduaran especialment en funció del volum de la facturació a què afecte, quantia del benefici obtingut, grau d'intencionalitat, termini de temps durant el qual s'haja comés la infracció, reincidència i capacitat o solvència econòmica de l'empresa.»

Tretze. S'afigen cinc noves disposicions addicionals:

«Disposició addicional sèptima. *Compensació de deutes en cas de responsabilitat per incompliment.*

Les administracions públiques que, en l'exercici de les seues competències, incomplisquen el que disposa esta llei o el dret comunitari europeu afectat, i provoquen que el Regne d'Espanya siga sancionat per les institucions europees, assumiran, en la part que els siga imputable, les responsabilitats que se'n deriven. En el procediment d'imputació de responsabilitat que es tramite es garantirà, en tot cas, l'audiència de l'Administració afectada, i es podrà compensar l'import que es determine amb càrrec a les transferències financeres que reba esta. L'Administració de l'Estat podrà compensar el deute contret per l'Administració responsable amb la hisenda pública estatal amb les quantitats que haja de transferir a aquella, d'acord amb el procediment regulat en la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social. En tot cas, en el procediment d'imputació de responsabilitat que es tramite es garantirà l'audiència de l'Administració afectada.

Disposició addicional octava. *Projectes que hagen de sotmetre's a avaluació d'impacte ambiental.*

Quan, d'acord amb esta llei, s'exigisca una declaració responsable o una comunicació per a l'accés a una activitat o el seu exercici i una avaluació d'impacte ambiental, conforme al Text Refós de la Llei d'Impacte Ambiental de projectes, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2008, d'11 de gener, o a la normativa autonòmica de desplegament, la declaració responsable o la comunicació no podrà presentar-se fins a haver dut a terme la dita avaluació d'impacte ambiental i, en tot cas, haurà de disposar-se la documentació que així ho acredite.

Disposició addicional novena. *Condicions d'accessibilitat.*

Els establiments comercials inclosos en l'àmbit d'esta llei hauran d'observar les normes sobre condicions d'accessibilitat i no-discriminació en l'accés i utilització

d'estos, d'acord amb el que estableix el desplegament de la disposició final sexta de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat i, si és el cas, la normativa autonòmica aplicable.

Disposició addicional deu. *Planificació urbanística dels usos comercials.*

Les autoritats competents en el disseny de la planificació urbanística atendran els problemes de mobilitat i desplaçaments derivats de les concentracions comercials fora dels nuclis urbans, així com tindran en compte l'abastiment immediat i adequat de la població, a fi de facilitar la satisfacció de les necessitats de compra en un entorn de proximitat, amb especial atenció a aquells ciutadans que per qualssevol raons tenen dificultats de desplaçament.

Disposició addicional onze. *Règim jurídic dels contractes de distribució comercial.*

Als efectes d'aplicació de les normes que preveu la Directiva Europea 2006/123/CE i a fi d'eliminar barreres administratives en la prestació de servicis, i donades les circumstàncies especials del sector i d'altres que es recullen en l'informe sobre la problemàtica dels contractes de distribució de març de 2009 del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç que ha elaborat el Govern, este procedirà a regular el règim jurídic dels contractes de distribució comercial.»

Catorze. La disposició final única queda redactada de la manera següent:

«Disposició final única.

Els articles 1, 8, 10, 11, 12, 16, 17, 38.1, 38.3, 38.4, 38.8, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 49.1, 51, 52, 53, 56, 57, 59, 60, 61, 62.1, 63, i les disposicions addicionals segona, tercera i quarta de la present llei constitueixen legislació civil i mercantil, i seran d'aplicació general per emparar-se en la competència exclusiva de l'Estat per a regular el contingut del dret privat dels contractes, resultant de les regles 6a i 8a de l'article 149.1 de la Constitució.

Els articles 38.5, 38.6 i 38.7 constitueixen, així mateix, legislació civil i mercantil i s'emparen en les competències exclusives de l'Estat per a regular el contingut del dret privat dels contractes i per a regular les telecomunicacions, resultants de les regles 6a, 8a i 21a de l'article 149.1 de la Constitució.

Els articles 14, 15, 23.3, 24, 25, 28.1, 30.1, 31.2 i 33 de la present llei s'emparen en la competència exclusiva de l'Estat per a regular el dret mercantil de la competència, la qual cosa és resultat de la regla 6a de l'article 149.1 de la Constitució.

Els articles 2, 3, 4, 5, 6.1, 6.2, 6.3, 13, 17, 37, 38.2, 62.2, 64.j), 65.1.a), 65.1.b), 65.1.c), 65.1.e), 65.1.f), 65.1.ñ), 65.1.r) i 65.1.s) de la present llei tindran la consideració de normativa bàsica dictada a l'empara de la regla 13a de l'article 149.1 de la Constitució.

Els articles 6.4 i 54 de la present llei es dicten a l'empara del que disposen les regles 13a i 18a de la Constitució, les quals estableixen la competència exclusiva de l'Estat sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i la competència per a dictar les bases del règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú.

Els articles 67 i 70 es dicten a l'empara del que disposen les regles 1a i 18a de l'article 149.1 de la Constitució. L'article 69 tindrà caràcter bàsic i es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat per a regular les condicions bàsiques que garantisquen la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals que conté la regla 1 de l'article 149.1 de la Constitució.

La disposició addicional setètima tindrà caràcter bàsic i es dicta a l'empara de les regles 13a, 14a i 18a de l'article 149.1 de la Constitució que estableixen la competència

exclusiva de l'Estat sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, sobre la hisenda general i el deute de l'Estat, i per a dictar les bases del règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú.

La disposició addicional octava tindrà caràcter bàsic i es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.23a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per a dictar la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

La resta de preceptes d'esta llei podran ser aplicats en defecte de legislació específica dictada per les comunitats autònomes.»

Disposició transitòria primera.

Les autoritzacions per a l'exercici de la venda ambulant concedides amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei quedaran prorrogades automàticament. No obstant això, les dites autoritzacions no podran estendre la seua duració més enllà dels terminis de vigència que estableixen les administracions públiques competents en el seu respectiu àmbit territorial, en compliment de l'apartat 7 de l'article únic d'esta llei. El dit termini es computarà des de l'entrada en vigor de la normativa de desplegament i l'execució d'esta llei.

Disposició transitòria segona.

La quantia màxima de les infraccions molt greus establides en l'apartat onze, serà de 500.000 euros fins al 31 de desembre de 2010.

I a partir de l'1 de gener de 2011, les quanties establides en l'apartat onze s'aplicaran en la seua totalitat i es revisaran en funció de l'IPC anual.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats l'apartat 5 de l'article 6, l'article 7 i l'apartat 3 de l'article 49 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, així com el segon paràgraf de l'article 17.1 i l'article 17.2 del Decret Llei 13/1975, de 17 de novembre, d'ordenació econòmica, pel qual s'aprova un programa especial de finançament de vivendes i altres mesures conjunturals.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

La nova redacció dels articles 2, 6.1, 6.2, 6.3, 38.2, 49.2, 50, 62.2, 64.j), 65.1.a), 65.1.r) i 65.1.s) de la Llei 7/1996, de 15 de gener, que s'estableix en els apartats u, dos, quatre, cinc, sis, huit i deu de l'article únic d'esta llei, s'empara en el que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

La nova redacció de l'article 6.4 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, que s'estableix en l'apartat dos de l'article únic d'esta llei, es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per a dictar les bases del règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú, i a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

La nova redacció dels articles 6.4 i 54 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, que s'estableix en els apartats dos i sis de l'article únic d'esta llei, es dicten a l'empara del que disposen els articles 149.1.13a i 149.1.18a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i la competència per a dictar les bases del règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú.

La nova disposició addicional setèima, que s'introdueix en l'apartat tretze de l'article únic d'esta llei, s'empara en el que disposen els articles 149.1.13a, 149.1.14a i 149.1.18a que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, sobre la hisenda general i el deute de l'Estat i per a dictar

les bases del règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú.

La nova disposició addicional octava, que s'introdueix en l'apartat tretze de l'article únic d'esta llei, es dicta a l'empara de l'article 149.1.23a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per a dictar la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

Disposició final segona. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als servicis del mercat interior.

Disposició final tercera. *Ubicació de les màquines expenedores de tabac.*

Amb efectes de 27 de desembre de 2009, es modifica el punt b) de l'article 4 de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries contra el tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, que queda redactat amb el text següent:

«b) Ubicació: Les màquines expenedores de productes del tabac només podran ubicar-se en l'interior de quioscos de premsa situats en la via pública o en l'interior de locals, centres o establiments en què no estiga prohibit fumar i en locals específics de venda de premsa amb accés directe a la via pública, així com en aquells a què es referixen les lletres b), c) i d) de l'article 8.1 en una localització que permeta la vigilància directa i permanent del seu ús per part del titular del local o dels seus treballadors.

No es podran ubicar en les àrees annexes o d'accés previ als locals, com són les zones de pas d'accés, porxes, pòrtics, corredors de centres comercials, vestíbuls, distribuïdors, escales, porxes o llocs semblants que puguen ser part d'un immoble, però no constitueixen pròpiament l'interior d'este.»

Disposició final quarta. *Entrada en vigor*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 1 de març de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO